

DANSKE FYSIOTERAPEUTER

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10 - 12
1216 København K.

Kopi til Lisa, 2.S.

INDGÅET I

7. januar 2005

7 JAN 2005

1.0

Vedr.: Høringsvar til forslag til lov om klageadgang- og erstatningsgrundlag indenfor sundhedsvæsenet

Danske Fysioterapeuter har med interesse læst forslaget til lov om klageadgang- og erstatningsgrundlag indenfor sundhedsvæsenet.

Danske Fysioterapeuter finder, at en princip om en enstrenget klageadgang vil være et fremskridt for såvel behandlere og patienter. De nuværende regler med mange instanser og mange forskellige veje om det handler om erstatning eller en simpel klage er ikke gennemskueligt for parterne. Forenklingen, som der gives udtryk for i lovforslaget, støttes derfor af Danske Fysioterapeuter.

Danske Fysioterapeuter er af den opfattelse, at det vil være et fremskridt at få inkluderet emnet om bistand til patienter med vejledning og rådgivning i reglerne om patientklager i samme lovtekst. Det er væsentligt, at patienterne får den fornødne bistand, og at man muligvis allerede i denne instans dermed kan undgå åbenlyst urimelige klager eller klager, som ikke er omfattet af den pågældende lovgivning.

Den ny lovgivning indeholder jfr. § 12 ikke mulighed for en ankeinstans. Det har været et ønske fra såvel patienter som behandlere, at der skulle etableres en ankeinstans for afgørelser truffet af Patientklagenævnet. Danske Fysioterapeuter skal derfor opfordre Indenrigs- og sundhedsministeriet til at genoverveje etablering af denne mulighed.

Det har været drøftet, at man meget snævert har loven med det hovedformål at tage stilling til en overtrædelse af sundhedslovgivningen, og dermed som sikring for, at den pågældende sundhedsperson ikke gentager den kritisable faglige adfærd.

Danske Fysioterapeuter ser dog gerne, at loven udvides til også at omhandle den organisatoriske kvalitet i sundhedsvæsenet, der også har betydning for begrænsning af utilsigtede hændelser. Vi ønsker, at der gives mulighed for at rette en anke videre til den ansvarlige offentlige myndighed i sundhedsvæsenet for uhensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet, afdelingsprocedurer osv.

Patientklagenævnet har gentagne gange måttet afvise patientklager, som ikke omhandlede en faglig uforsvarlig adfærd, men derimod en klage der vedrørte tilrettelæggelsen af arbejdet. Patientklagen ville have kunnet imødekommes, såfremt man kunne omfatte og viderehenvise en klage til den ansvarlige tilrettelæggende myndighed som den grundlæggende årsag til klagen.

Som eksempler kan nævnes: en fast praksis for et behandlingsregime med uhensigtsmæssige intervaller, en procedure for modtagelse af henvisninger indenfor et bestemt tidsrum for at iværksætte behandling af akutte behandlingskrævende patienter, osv. Det betyder kort sagt et ofte set modsætningsforhold imellem en sundhedspersons personlige ansvar sat op imod de af et sygehus udmeldte instrukser. Danske Fysioterapeuter skal derfor opfordre til, at også denne vinkel indgår i det endelige lovforslag.

Vi skal ligeledes kraftigt opfordre til, at det øgede kommunale engagement på sundhedsområdet indtænkes i klage- og erstatningssystemet. Vi har fået den opfattelse, at det ikke er muligt for en patient at søge erstatning efter behandling f.eks. ved genoptræning af en kommunalt ansat fysioterapeut. Det er naturligvis uholdbart og vel næppe heller lovgivers intention, at opgaveflytningen medfører en markant forringet retstilstand for patienterne.

Patientklagenævnet har i perioder været belastet af en stor mængde ny klagesager samtidig med at der har været få ressourcer at anvende. Vi skal fra Danske Fysioterapeuter opfordre til, at der tildeles Patientklagenævnet de nødvendige ressourcer til en acceptabel sagsbehandlingstid for klagesager.

Vi skal bede om, at Danske Fysioterapeuter fremover optages på høringslisten til denne lov.

Med venlig hilsen

Danske Fysioterapeuter

Johnny Kuhr

Formand

DANSK SYGEPLEJERÅD

Høringssvar

7. januar 2005

Høringssvar vedr. forslag til lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsområdet

Dansk Sygeplejeråd er positive over for, at alle de nuværende love om patienters klageadgang på sundhedsområdet samles i én lov. Det vil efter Dansk Sygeplejeråds opfattelse styrke borgernes retssikkerhed, hvis der er en forenklet adgang til at klage.

Efter Dansk Sygeplejeråd opfattelse er det dog væsentligt, at borgerne oplever en faglig kompetent og korrekt sagsbehandling.

Derfor er det afgørende nødvendigt, at Patientklagenævnets sekretariat, der sagsbehandler sagerne, før de forelægges for nævnet, er fagligt rustet til at varetage disse nye opgaver. Dette gælder såvel medarbejderantal som kompetencer.

Det fremstår imidlertid uklart af lovgivningen, hvordan Patientklagenævnet skal løfte opgaverne, uden at det samtidig sikres, at der tilføres nye ressourcer og kompetencer til at håndtere de nye opgaver.

Selvom Patientklagenævnet tilføres ressourcer fra de pågældende områder har Patientklagenævnet på nuværende tidspunkt alene erfaring med at behandle klagesager over sundhedspersoners faglige virksomhed. Med overførslen af de nye sociale sager skal Patientklagenævnet også tage sig af sociale områder såsom begravelseshjælp, befordringsgodtgørelse, indplacering i sikringsgruppe I og II, garant tid ved tilflytning til Grønland og Færøerne, ret til ydelser til forskellige behandlinger hos speciallæger, fodterapeuter m.v. samt tilskud til briller m.v.

Dette er områder, som Patientklagenævnet ikke i dag har kompetence til at varetage, idet Patientklagenævnet alene har sagkyndige med en sundhedsfaglig baggrund.

Derfor foreslår Dansk Sygeplejeråd, at det sikres, at Patientklagenævnets sekretariat er i besiddelse af de rette faglige kompetencer til at løse de nye opgaver, frem for et fokus på at opgaven skal løses udgiftsneutralt.

Samtidig finder Dansk Sygeplejeråd, at det er væsentligt for borgernes retssikkerhed, at der laves præcise rammer for, hvornår formanden træffer afgørelser, som ikke forudgående har

været behandlet i sekretariatet. Det er Dansk Sygeplejeråds erfaring, at sådan en klarhed vil styrke retsfølelsen og afgørelsernes legitimitet.

Til
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Trafikministeriet
Undervisningsministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Folketingets Ø-kontaktudvalg

Kopi til Lisa, ZS
Schönau
Pernille, ZK
NB: Vi er uklare om, hvem
der er interesseret i
denne.
Bianca

Strynø d. 6. januar, 2005

I Sammenslutningen af Danske Småøer er vi glade for at være høringspartner i en så vigtig sag som gennemførelsen af en kommunalreform. Men vi har også måttet erkende, at vi ikke har haft ressourcer til at læse de mange lovforslag grundigt fra ende til anden. Derfor vælger vi i denne henvendelse at sætte fokus på områder der er vitale for de små øer, og som vi mener, der bør tages hensyn til, når en ny opgavefordeling skal tegnes. I overskriftsform ser disse kerneområder således ud:

- Færgedrift, finansiering af denne samt brugerrepræsentation i færgestyrelser
- Skoler på de små øer, sikring af disse
- Styrkelse af beredskabet i de små ø-samfund
- Sikring af nærdemokratiet
- Støtte til unge øboeres uddannelse

Kommunalreformen ser vi ikke blot som en mulighed for at sikre serviceniveauet på de små øer, men som en mulighed for at forbedre dette, hvilket kan være medvirkende til at udnytte det udviklingspotentiale, som de små ø-samfund, efter vores mening, vitterlig har. Vi mener, at man med gennemførelse af vores forslag har mulighed for at udøve en progressiv landdistriktspolitik.

Vedlagt denne henvendelse er bilag, hvor vi går i dybden med de enkelte punkter.

På vegne af Sammenslutningen af Danske Småøer

Claus Jensen
Sekretariatsleder

Sammenslutningen af Danske Småøer
Strynø Brovej 12, Strynø
5900 Rudkøbing
Tlf. 62 51 39 93 Fax: 62 51 39 96
Email: cj@danske-smaaer.dk

BILAG 1

Færgedrift, finansiering samt brugerrepræsentation i bestyrelser

Hidtil er finansieringen af færgedriften foregået ved en tre-delning af udgiften, således at fæргеbetjeningen finansieres af kommune, stat og amt. Med amternes nedlæggelse, skal denne ordning revideres. Der er lagt op til, at staten ønsker, at statens og amtets del af finansieringen, på sigt erstattes af et generelt bloktilskud til kommunerne. Dette bekymrer, da kommunen derved ikke er forpligtiget til at bruge pengene på færgedriften, hvilket kan medføre serviceforringelser. Vi har erfaring med at eks. det §19-tilskud, der gives til økonomisk trængte kommuner på baggrund af, at kommunen har ekstra udgifter til drift af skoler, mv. på de små øer, ikke forpligtiger kommunen til at bruge pengene på øen. Vi har respekt for princippet om kommunal selvforvaltning, men finder det uheldigt, at en kommune kan modtage tilskud til opretholdelse af offentlige ydelser på en ø, og så alligevel, uden konsekvenser for tilskuddets størrelse, skære ned på det offentlige serviceniveau. Vi frygter det samme vil kunne ske på færge-området, hvis finansieringen overgår til et generelt bloktilskud. Derfor foreslår vi at følgende sikres i lovgivningen:

At kommuner med øer får et øremærket statstilskud til drift af færger svarende til det beløb kommunen selv bidrager med.

Vi mener det er vigtigt, at øboere, der bruger færgerne, har medindflydelse på driften af denne. Der er gode erfaringer med brugerrepræsentation i færgebestyrelserne, da øboerne som brugere kan give kvalificerede bidrag til at optimere færgedriften. Vi foreslår, at denne indflydelse sikres gennem lovgivningen:

At rederier, der besejler de 27 småøer skal reservere plads til en rimelig repræsentation af øboere i færgernes bestyrelser.

Den hidtidige finansiering af færgedriften har været af afgørende betydning for, at mange danske øer fortsat har en fastboende befolkning. Man kan frygte, at en forringelse af færgedriften vil undergrave den stabilisering, og nogen steder forbedring, af befolkningstallet på de små øer. Kort sagt, færgen er øernes livline og en forringelse af denne kan være startskuddet til en ny affolkning af de små øer.

Sammenslutningen af Danske Småøer

BILAG 2

Skoler på de små øer, finansiering af disse

Man kan med rette frygte, at nedskæringer på skoleområdet i de små ø-samfund vil blive intensiveret med en ny kommunalreform, da det vel må betragtes som en del af rationale bag en kommunalreform, at der findes besparelser, også på skoleområdet. Det er en kendsgerning, at når en ø-skole lukkes, så sker der en affolkning på øen og befolkningsgennemsnittet stiger voldsomt. De øer, der i disse år oplever en befolkningsfremgang, er stort set alle øer med skoler. De små øer har et vækstpotentiale. Dette vil undergraves, hvis der sker yderligere nedskæringer på skoleområdet. At skolerne udover at være af stor betydning for øernes attraktivitet for børnefamilier, yderligere er af stor betydning for øernes kulturelle og sociale liv, er endnu et argument for at bevare disse.

Vi mener ikke, at kommunerne kan være alene om opgaven at drive de små ø-skoler, derfor foreslår vi:

At skolerne sikres gennem lovgivningen og at staten medfinansierer driften af skolerne med 2/3, og kommunen med 1/3.

Dette vil ikke blot lette presset på de nuværende ø-skoler, men vil også kunne åbne for etablering af nye skoler. Afslutningsvis mener vi også, at ø-skolen udgør en ekstra ressource for fastlandsskolerne. Ø-skolen kunne eks. bruges af børn fra fastlandet, der i en længere eller kortere periode trænger til et miljøskift.

Sammenslutningen af Danske Småøer

BILAG 3

Styrkelse af sygdomsberedskabet

Sammenslutningen af Danske Småøer prioriterer højt, at øboerne har adgang til sundhedsprofessionelle på små øer, såsom læger, sygeplejersker, og hjemmepleje. Og at denne adgang stadig forbedres. Men vores 27 små øer er meget forskellige, og der er derfor forskellige behov, der skal dækkes. Nogle øer vil stadig have behov for bosiddende læge eller sygeplejerske. Her må man tage udgangspunkt i den enkelte ø's behov. Dog vi mener, at man kan forbedre sygdomsberedskabet ved som minimum via lovgivning at organisere et beredskab på de småøer, der i akut-situationer kan foretage en præhospital indsats før redningsmandskab er fremme. Dette beredskab må nødvendigvis udstyres med nødvendige værktøjer som uddannelse, eks. udvidet første-hjælp. Vi betragter et sådant beredskab som en åbenlys parallel til det lovpligtige brandberedskab, som i dag er på øerne. Et sådant beredskab vil ikke bare kunne gøre en forskel ved ulykker, men vil også have en tryghedsskabende effekt.

Derfor foreslås det:

At der tages udgangspunkt i øernes forskellighed og at kommunerne pålægges, så vidt det er et ønske fra øen, at etablere et beredskab, som i tilfælde af ulykker kan bistå den tilskadekomne før professionelle er fremme, og at dette beredskab tilbydes den fornødne uddannelse.

Ydermere er det et ønske, at man giver kommunalt ansatte sygeplejersker mulighed for at varetage akutte opgaver, hvilket hidtil har været hindret af, at dette har været en amtslig opgave. Selvom de nye regioner formentlig overtager disse amtslige opgaver, så vil det være en klar forbedring, hvis den hidtidige kassetænkning opgives, så den kommunalt ansatte sygeplejerske også kan tage sig af disse opgaver. En forbedring af sygdomsberedskabet, som burde være åbenlys.

Sammenslutningen af Danske Småøer

BILAG 4

Sikring af nærdemokratiet

Vi er glade for at være inviteret til deltagelse i debat om sikring af nærdemokratiet, et initiativ sat i gang af Indenrigs- og Sundhedsministeren, da sikring af nærdemokratiet, og i vores tilfælde øernes stemme, i de større kommuner, ligger os meget på sinde. I dag er det således at en kommune kan nedsætte et ø-udvalg. Men man skal ikke, og der er ingen klare retningslinier for, hvordan sådan et udvalg sammensættes. Nogen steder bliver ø-repræsentanterne i et sådant udvalg valgt på demokratisk vis, andre steder bliver de udpeget af borgmesteren.

Vi forslår at følgende sikres i lovgivningen:

At kommuner, hvori øer organiseret i Sammenslutningen af Danske Småøer, er beliggende, skal nedsætte et høringsberettiget ø-udvalg, hvor sager af relevans for ø-samfundet behandles. Øboernes repræsentanter i disse udvalg vælges efter demokratiske principper i forbindelse med kommunalvalg. Såfremt den enkelte ø ønsker det, kan udvalget tillægges ansvar for dele af den kommunale forvaltning på øen.

Sammenslutningen af Danske Småøer

BILAG 5

Støtte til unge øboeres uddannelse

Hidtil har de små øer været begunstiget af at unge øboere, der efter folkeskolen er nødsaget til at fraflytte øen for at påbegynde en ungdomsuddannelse, kan ydes tilskud af Indenrigs- og Sundhedsministeriet samt kommune og amt. Denne ordning er gældende for de øer, der har en halv times sejlads eller mere til fastlandet. Vi vil blot appellere til, at denne ordning ikke forringes, nu da amtet og dermed dets tilskud bortfalder, men at en anden finansieringsnøgle besluttet. Øboerne ønsker som alle andre borgere, at deres unge skal uddanne sig. Denne ordning har været en stor hjælp i den henseende og vi ønsker, at ordningen opretholdes.

Sammenslutningen af Danske Småøer

Bianca Lund Sørensen

Fra: Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Sendt: 7. januar 2005 07:45
Til: Kontorpostkasse 1 økonomiske kontor; Charlotte Bidsted
Cc: Lene Brøndum Jensen; Jakob Krogh; Søren Hansen Thomsen
Emne: VS: Høringssvar om kommunalreformen

God morgen Lene og Jakob

Jeg ville lige inden weekenden kontrollere om jeg her hjemmefra kan bruge jeres mail - og det ser jo ud til at fungere!

Det her er den eneste mail, jeg har åbnet.

Kunne vi i øvrigt få de høringssvar, som I modtager, direkte ned i dag (uden om TJ) - så vi hurtigt kan få dem fordelt?

Charlotte

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Claus Jensen [mailto:cj@danske-smaaoer.dk]
Sendt: 6. januar 2005 22:26
Til: Indenrigs- og Sundhedsministeriet; Lis Grønnegård Rasmussen; Ann merete mortensen; Trafikministeriet - departementet; Undervisningsministeriet - departementet
Emne: Høringssvar om kommunalreformen

Til
Indenrigsministeriet
Trafikministeriet
Undervisningsministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Folketingets Ø-kontaktudvalg

Hermed sender vi høringssvar fra Sammenslutningen af Danske Småøer. Bilagene der omtales i brevet er kopieret ind i den vedhæftede fil.

Med venlig hilsen

Claus Jensen
sekretariatet

Sammenslutningen af Danske Småøer
Strynø Brovej 12, Strynø
5900 Rudkøbing
Tlf. 62 51 39 93, fax 62 51 39 96

LÆNKE - AMBULATORIERNE I DANMARK

Kopi til ~~AMU~~
~~AMU~~
USA, 2.S.

modtaget i
økonomisk afdeling
7 JAN. 2005

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K.

Kbh. 6. januar 2005

**Høringssvar vedrørende lovforslag til udmøntning af kommunalreformen på
Indenrigs- og Sundhedsministeriets område.**

Bemærkninger til Forslag til Sundhedslov:

Lænke-ambulatorierne i Danmark hæfter sig specielt ved tre for os at se væsentlige områder vedrørende alkoholbehandlingen:

- At ansvaret for indsatsen nu placeres hos primærkommunerne
- At patienters retsstilling ønskes styrket
- At der lægges vægt på kvalitetsudvikling og forskning.

For os indeholder beslutningen om at placere ansvaret for alkoholbehandlingen så entydigt hos kommunerne en vis tvetydighed:

Det er uomtvisteligt godt, at ansvar generelt placeres tæt på borgerne, ikke mindst for os, der har så stærkt et brugerrettet perspektiv i vores organisation.

Omvendt ved vi - fordi vi selv er specialiserede med en række højt kvalificerede eksperter ansat i vores organisation - at netop den faglige dygtighed er helt central.

Da denne faglighed er et andet fokusområde i forslaget, skulle alt jo være godt.

Imidlertid er vi alligevel bekymrede, da kommunerne i deres kommende prioritering af deres indsats nemt kan fristes til at ligge under for lokalt pres i retning af lokale populære sager, der ikke nødvendigvis gavner folkesundheden generelt.

Netop alkoholbehandling befinder sig her i et krydsfelt, idet det er en kendsgerning, at rigtig mange sundhedsproblemer i vores samfund har alkohol som årsag, lige fra trafikulykker til vold og langvarige medicinske hospitalsindlæggelser.

Denne erkendelse er imidlertid ikke nødvendigvis lysende klar blandt samfundets beslutningstagere. Når beslutningerne om alkoholindsats så rykkes tættere ind på det direkte samspil mellem lokalpolitikere og vælgere, kunne vi derfor frygte, at ressourcer simpelthen ledes bort fra dette centrale område med vedtagelsen af den planlagte ansvarsfordeling. Og over i retning af mere "spiselige" områder.

Sagt på en anden måde: Det bliver fremover lettere for indsatsen inden for de områder, det ikke er så rart at se i øjnene, at komme til at indgå i et muligt ubehageligt prioriteringsspil i forhold til såkaldt almindelige borgeres helt egennyttige behov. Der har været mange eksempler herpå i lokalsamfund allerede, både inden for indsatsen overfor handicappedes boligforhold og indsatsen overfor narkomaner. Holdningen har her været, at det på sin vis er meget fint, at der gøres noget for særlige grupper, men "hvad vil I gøre for os normale?"

I forhold til den enkelte borgers individuelle behov mener vi, at det er helt centralt at sikre behandling i et neutralt miljø, både i forhold til holdninger til det enkelte menneske, og især muligheden for at kunne opretholde sin anonymitet. Et oplagt eksempel er folkeskolelæreren, der gerne vil undgå at træffe forældre fra lokalområdet og vice versa, men der gives talrige eksempler. Det betyder, at det for os er essentielt at opretholde maksimal valgfrihed for borgeren. Hvis alkoholbehandlingen i konsekvens af loven tilrettelægges lokalt funderet, betyder det i praksis, at kommunerne skal være indstillet på at betale for deres borgeres behandling i andre kommuner om fornødent. Enhver kan forestille sig de bureaukratiske manøvrer i den forbindelse, hvilket kan/vil forsinke den nødvendige indsats i urimelig grad.

Vi er derfor af den opfattelse, at man nøje burde genoverveje placeringen af ansvaret for alkoholbehandlingen.

Prioriteringen af patienters retsstilling støtter vi fuldt ud. Om det så skal gøres i form af de patientkontorer, der nævnes i loven, kan man diskutere.

På den ene side er de jo en reel hjælp til borgerne, og samtidigt et vældigt synligt initiativ, der ganske klart viser viljen hos politikerne til at tage brugerne alvorligt, - på den anden side kunne ideen repræsentere en snigende bureaukratisering af sundhedssektoren. Det bør man overveje.

Samtidigt er der måske nogle vanskeligheder i at have muligheden for at efterse kvaliteten hos leverandøren (regionerne), mens man ikke har haft reel indflydelse på de ressourcer, der ligger bag den kvalitet, der leveres (hos kommunerne, jf. ovenfor).

Synliggørelse er rigtigt godt, og danner selvsagt basis for borgernes muligheder for at kunne få ordentlig information og på baggrund heraf kunne træffe kvalificerede valg. For valgmulighederne er som nævnt også for os en uhyre væsentlig ting. Vi er selv en organisation, der repræsenterer et alternativ til den indsats, det offentlige kan levere, og derfor ønsker vi, at borgernes muligheder for frit at kunne vælge skal styrkes maksimalt.

Vi er derfor af den opfattelse, at styrkelsen af patienters retsstilling er positiv og derudover kan danne baggrund for mulighederne blandt borgerne for at kunne træffe kvalificerede frie valg, men at man samtidigt bør overveje konsekvenser for den fortsatte bureaukratisering af sundhedssektoren. Samtidigt bør det klart overvejes, hvordan brugerindflydelsen hos visse grupper kan styrkes helt lokalt.

Kvalitetsudvikling og udvikling af forskning generelt er et initiativ, der hilses velkomment inden for vort område. Som det vil fremgå af vore øvrige bemærkninger, ønsker vi klart en styrkelse af viden om alkoholområdet. For at systematisere viden og gøre den anvendelig,

Kvalitetsudvikling og udvikling af forskning generelt er et initiativ, der hilses velkomment inden for vort område. Som det vil fremgå af vore øvrige bemærkninger, ønsker vi klart en styrkelse af viden om alkoholområdet. For at systematisere viden og gøre den anvendelig, kræves der dog ressourcer. Det er derfor vort håb, at de fornødne ressourcer afsættes, OG ikke mindst, at nogle af disse ressourcer gøres tilgængelige også for andre end de rent offentlige instanser.

Samtidigt er det uhyre væsentligt, at der tænkes etisk, idet den viden, der er tale om, er viden om menneskers liv. Der skal derfor lægges vægt på maksimal brugerindflydelse og frivillighed, også selv om der er tale om forskning. Endelig er det væsentligt, at der ikke udvikler sig en standardiseringskultur, hvor individuelle hensyn glemmes.

Vi er derfor af den opfattelse, at kvalitetsudvikling og forskning bør styrkes, gerne gennem systematiseret viden og etablering af standarder, men at dette kræver etisk tænkning, brugerinddragelse og sans for hensyn til den enkelte. Samtidigt skal de fornødne ressourcer afsættes.

Bemærkninger til Forslag til Lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet:

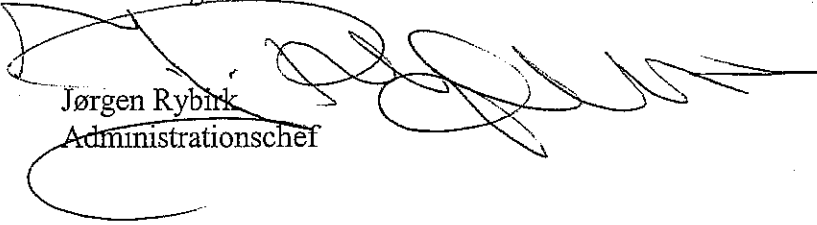
Her har vi ingen bemærkninger, udover de tidligere nævnte, at det generelt er godt at styrke brugernes retsstilling.

Konsekvensrettelserne har vi ingen bemærkninger til.

Dette var bemærkningerne fra Lænke-ambulatorierne i Danmark.

Med venlig hilsen

Jørgen Rybirk
Administrationschef

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

INDGÅET I

7 JAN 2005

1. Ø

Også sendt pr. mail til im@im.dk

Kopi til Lisa, Z.S.
NFF
Lise, stab
Helle, TK
Den 7. januar 2005
JEH/LST/kj/bef

Sagsnr. 200400622-47

Schönau
Mau
Nils, 20
Pernille, 20
Anja, 20
Mark, 20
Lina, TK
2x Henrik, 40
Lise, TK
Julie, TK

The Danish Confederation of Professional Associations
Akademikernes Centralorganisation

Høringssvar vedrørende lovforslag i forbindelse med Strukturreformen

AC har den 1. december 2004 modtaget en række lovforslag vedrørende udmøntning af strukturreformen fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet og er anmodet om bemærkninger hertil.

På Indenrigs- og Sundhedsministeriets område drejer det sig om:

- Sundhedsloven
- Lov om klage – og erstatningsadgang indenfor sundhedsvæsenet
- Lov om ændring af forskellige love på sundhedsområdet
- Lov om regional statsforvaltning
- Lov om forpligtende kommunale samarbejder
- Lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen
- Lov om kommunale borgerservicecentre
- Lov om regionens finansiering
- Lov om ændring af lov om begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark
- Lov om et evalueringsinstitut for kommuner mv.
- Lov om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab, samt
- Lov om revision af den kommunale inddeling.

Særligt for så vidt angår lovforslagenes personalejuridiske og personalepolitiske spørgsmål har AC følgende bemærkninger:

1. Vedrørende forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen

Med udgangspunkt i regeringens løfter om at sikre medarbejdernes løn- og ansættelsesvilkår og om, at der er job til alle i den nye struktur, har AC med tilfredshed noteret sig, at det af lovforslaget og bemærkningerne hertil fremgår, at de ansatte skal følge opgaven, således at de ansatte, der udelukkende eller overvejende er beskæftigede med en opgave, der overføres til en anden myndighed, overføres til ansættelse under den pågældende myndighed, samt at forslaget i forbindelse med nedlæggelsen af amtskommuner-

ne, Hovedstadens Sygehusvæsen og Hovedstadens Udviklingsråd sikrer, at samtlige de omhandlede myndigheders ansatte overføres til andre myndigheder.

En række andre forhold vil imidlertid også være en nødvendig forudsætning for, at der kan skabes trygge rammer for personalet ved omlægningen og dermed sikre de ansattes aktive og konstruktive deltagelse i opbygningen af den nye struktur. I den forbindelse skal AC understrege, at det er en vigtig forudsætning for en vellykket proces, at personalet på alle niveauer inddrages – også i et langt videre omfang end de formelle regler om information og høring, som fx virksomhedsoverdragelsesloven sikrer. Der henvises til bemærkningerne herom nedenfor.

AC har i øvrigt noteret sig, at det fremgår af såvel dette – som andre - lovforslag og bemærkningerne hertil, at virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse for de overenskomstsansatte mv., der ikke efter de gældende regler er omfattet af denne lov. Det betyder bl.a., at overdrageren – når der skal gennemføres foranstaltninger – har pligt til i rimelig tid inden overdragelsen at indlede forhandlinger med medarbejdernes repræsentanter med henblik på at nå frem til en aftale. AC skal opfordre til, at det i loven eller bemærkningerne hertil eksplicit præciseres, at sådanne forhandlinger så vidt muligt bør indledes på et tidspunkt, der gør det muligt før overdragelsen at opnå en aftale om de påtænkte foranstaltninger.

AC har endvidere noteret sig, at procedurelovforslaget efter sit nuværende indhold ikke gælder ved sammenlægninger af kommuner eller ved omflytninger inden for staten, jfr. forslagets § 1, stk. 2. I henhold til § 1, stk. 3 er det Indenrigs- og Sundhedsministeren, der har kompetencen til at sætte lovforslaget i kraft for de resterende dele af strukturreformen. AC mener, at det er væsentligt, at reglerne om ansættelsesgaranti kommer til at gælde for hele strukturreformen og altså under alle omstændigheder også ved sammenlægninger mellem kommuner og omflytninger indenfor staten. AC skal derfor foreslå, at en sådan bestemmelse indføres.

1.1. Overførsel af ansatte

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der i forbindelse med proceduren for fastlæggelsen af, hvilke ansatte der overføres, og til hvilke myndigheder overførslen skal ske, fastsættes frister, der sikrer, at hver enkelt ansat, der overføres til en anden myndighed senest i august 2006, kan få meddelelse om, til hvilken myndighed den pågældende overføres. AC skal i den forbindelse foreslå, at det af bemærkningerne til lovforslaget kommer til at fremgå, at den myndighed, til hvilken den pågældende overføres, i forbindelse med udstedelse af nye ansættelsesbreve/tillæg til ansættelsesbreve til de berørte medarbejdere, samtidig informerer disse om, at en eventuel udvidelse af ansættelsesområdet ikke indebærer en aktuel forpligtigelse til at gøre tjeneste et andet sted eller tåle ændringer i arbejdsopgaverne, herunder hvordan sådanne ændringer skal varsles.

For så vidt angår tjenestemænd er det naturligvis rimeligt, at disse samtidig orienteres om forpligtigelsen til at overtage anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde. AC foreslår, at dette ligeledes kommer til at fremgå af bemærkningerne.

Det fremgår af lovforslagets § 5, at en overførsel af opgaver til flere myndigheder på samme forvaltningsniveau, alene sker til den eller de myndigheder, der er helt eller delvist beliggende indenfor det geografiske område for den myndighed, hvorfra opgaven overføres. AC skal i den forbindelse foreslå, at alle medarbejdere som udgangspunkt garanteres, at flytning over længere afstande ikke vil blive foretaget, og at der ikke vil ske en væsentlig forlængelse af transporttiden. I de særlige tilfælde, hvor dette vil blive nødvendigt, skal AC opfordre til, at medarbejderne sikres kompensation, fx til afholdelse af flytteomkostninger, eller at forøget transporttid i en overgangsfase medregnes som arbejdstid.

I forhold til overenskomstansatte medarbejdere må en eventuel ændring af arbejdssted naturligvis varsles i overensstemmelse med reglerne herom. For så vidt angår tjenstemandsansatte medarbejdere, der som led i reformen pålægges en ændring af arbejdssted – som ligger inden for, hvad de er forpligtigede til at tåle – skal AC foreslå, at de pågældende får et rimeligt varsel på fx 3 måneder til at indrette sig herpå.

Ifølge lovforslaget og bemærkningerne hertil sikres alle overenskomstansatte, der overføres til en ny ansættelsesmyndighed ensartede rettigheder i forbindelse med overførslen, herunder bl.a. at de pågældendes ansættelsesvilkår videreføres uændret med den nye ansættelsesmyndighed som ny part og først kan ændres ved overenskomstens udløb eller med sædvanligt varsel efter den individuelle aftale om løn- og arbejdsforhold.

Virksomhedsoverdragelsesloven sikrer alene lønmodtagernes individuelle rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst eller aftale – uanset på hvilket niveau disse aftaler er indgået – eller individuel aftale for en nærmere afgrænset periode. Loven sikrer således ikke de kollektive rettigheder, og hvis den nye ansættelsesmyndighed i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a ikke tiltræder overenskomsten, viderefører medarbejdernes rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst alene som individuelle rettigheder indtil udløbet af den pågældende overenskomst. I relation til kommunalreformen betyder ovennævnte ved fx overførsel af ansatte fra det kommunale til det statslige område, at såfremt den statslige ansættelsesmyndighed frasiger sig den kommunale overenskomst i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a, videreføres de overførte medarbejders rettigheder i henhold til kollektiv overenskomst efter virksomhedsoverdragelsesloven alene indtil det tidspunkt, hvor den kommunale overenskomst udløber. Herefter vil de pågældende overenskomstansatte medarbejdere således umiddelbart blive omfattet af den statslige overenskomst, hvilket på en række punkter vil være ensbetydende med forringelser af ansættelsesvilkårene.

De overenskomstansatte akademikere på det kommunale og amtslige område og det statslige område har på en række punkter løn- og ansættelsesvilkår, som er forskellige. AC skal derfor foreslå, at det af loven eller bemærkningerne hertil kommer til at fremgå, at de ansatte efter overførslen sikres mod forringelser af løn- og ansættelsesvilkår som følge af overførslen. Der vil i forlængelse heraf være behov for konkrete tilpasningsforhandlinger for de akademikergrupper, der bliver berørt af omlægningerne, så der ved aftale kan findes en for de berørte medarbejdere tilfredsstillende samlet løsning.

Såvel AC som AC's medlemsorganisationer er naturligvis indstillet på at indgå i disse forhandlinger for at sikre de forskellige grupper og de enkelte medarbejders vilkår.

AC skal her pege på, at det på nogle punkter kan være hensigtsmæssigt med aftale om overgangsordninger eller aftale om bevarelse af nuværende vilkår som personlige ordninger, også på længere sigt. AC lægger således afgørende vægt på, at de akademiske medarbejdere ikke kun i umiddelbar tilknytning til overdragelsen sikrer deres individuelle rettigheder, men også i tiden herefter kan have tillid til og være trygge ved, at deres løn- og ansættelsesvilkår er sikret på et niveau mindst svarende til de nuværende vilkår.

1.2. Tjenestemænd

Ifølge lovforslaget overføres tjenestemænd, der overgår til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Dette indebærer i henhold til bemærkningerne, at tjenestemænd, der overføres til ansættelse i statslige myndigheder eksempelvis vil blive ansat som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandsløvgivningen.

AC skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at når de pågældende kommunale eller amtslige tjenestemænd ansættes som statstjenestemænd i henhold til tjenestemandsløvgivningen og kollektive aftaler på det statslige område, er der ikke tale om en ansættelse, der svarer til de vilkår, som gælder for kommunale og amtslige tjenestemænd.

Der er således en lang række forskelle i ansættelsesvilkårene for henholdsvis kommunale og amtslige tjenestemænd og statstjenestemænd, der gør sig gældende, fx i relation til vilkår for åremålsansættelse, pension etc., hvor vilkårene er ringere på det statslige område. Ansættelse af de pågældende som statstjenestemænd indebærer dermed på en række punkter en forringelse af ansættelsesvilkårene.

Med det formål at sikre den enkelte tjenestemand – kommunal, amtslig som statslig – mod ændringer i ansættelsesvilkårene, der vil blive opfattet som forringelser, skal AC foreslå, at der anvendes en model svarende til den, som blev anvendt i 1998 i forbindelse med overførslen af de kommunale levnedsmiddelenheder til staten – jf. lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. Modellen indebærer, at de kommunale tjenestemænd blev tilbudt ansættelse som statstjenestemænd på de vilkår, der var gældende for tjenestemænd i staten, dog således at der ikke ville ske en forringelse af de pågældendes løn- og andre ansættelsesvilkår. Modellen indebærer endvidere, at såfremt en kommunal tjenestemand ikke ønskede ansættelse som statstjenestemand, blev den kommunale ansættelse opretholdt og de derfor gældende vilkår under den pågældendes udførelse af de opgaver, der blev henlagt til den tilbudte statslige stilling.

Med lovforslagene vil tjenestemænd fremover være forpligtet til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde. Det anføres i bemærkningerne, at det ved en vurdering af, om en anden stilling kan anses for passende vil skulle indgå, at ændringerne i ansættelsesområdet sker som led i den generelle kommunalreform, og det anføres i den forbindelse, at de pågældende vil kunne være forpligtede til at overtage en anden passende stilling indenfor det nye ansættelsesområde, som de ikke ville være forpligtede til at overtage indenfor rammerne af deres hidtidige ansættelsesområde. Ifølge bemærkningerne gælder dette dog ikke, hvis forpligtelsen til indenfor rammerne af det

nye ansættelsesområde at overtage en anden stilling er af særlig indgribende karakter for den enkelte.

AC finder, at det med ovennævnte er højst uklart, hvor grænsen mere præcis går for, hvad den enkelte tjenestemand må tåle i forhold til forpligtigelsen til efter lovforslaget at overtage en anden passende stilling indenfor sit – udvidede – ansættelsesområde, da der ikke i lovforslaget er angivet nogle overordnede kriterier for, hvornår der kan blive tale om, at en forpligtigelse er ”af særlig indgribende karakter for den enkelte”. AC skal henstille, at dette kommer til at fremgå af lovforslaget.

Det fremgår af lovforslaget, at tjenestemænd, der overføres til en ny ansættelsesmyndighed ved pensionering fra denne ansættelse, får udbetalt en samlet tjenestemandspension af den nye ansættelsesmyndighed.

Som det fremgår af bemærkningerne, vil en del af tjenestemændenes pensionsrettigheder være optjent under ansættelsen hos de hidtidige ansættelsesmyndigheder, mens en del af pensionsrettighederne vil være optjent under ansættelsen hos de myndigheder, som tjenestemændene overføres til. AC forudsætter, at lovforslaget ikke indebærer forringelser i de berørte tjenestemænds pensionsforhold i forhold til de berettigede forventninger, de pågældende inden overdragelsen kan have hertil.

1.3. Proceduren for fordeling af bl.a. ansatte

Proceduren for fordelingen af bl.a. de ansatte indebærer efter lovforslaget, at den myndighed, hvorfra der overføres opgaver, udarbejder et udkast til en samlet aftale mellem på den ene side den myndighed, hvorfra der overføres opgaver, og på den anden side den eller de myndigheder hvortil myndighedens opgaver overføres. Aftaleudkastet er som udgangspunkt fortroligt, jf. lovforslagets § 8, stk. 3.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår, at det vil være *naturligt* (fremhævet her), at de myndigheder, hvorfra ansatte skal overføres før og under forhandlingerne på passende tidspunkter, *orienterer* (fremhævet her) de ansatte om den procedure, der skal fastlægge fordeling af bl.a. de ansatte, og i den forbindelse giver de ansatte mulighed for at fremsætte ønsker til fordelingen.

Endvidere fremgår, at det vil være *naturligt* (fremhævet her), at de myndigheder, hvorfra ansatte skal overføres, på et passende tidspunkt giver de ansatte mulighed for at fremsætte ønsker til fordeling, og på et passende tidspunkt inddrager de involverede MED-udvalg og samarbejdsudvalg i drøftelserne om konsekvenserne af overførslen blandt de ansatte.

Som nævnt indledningsvis finder AC det vigtigt, at der skabes trygge rammer for de ansatte ved omlægningen, og AC finder det derfor *naturligt*, at de ansatte sikres en formel adgang til indflydelse i processen, konkret en formel mulighed for at blive informeret og hørt såvel i forbindelse med drøftelserne mellem de berørte myndigheder om aftaleudkastet til fordelingen af bl.a. de ansatte, såvel som i forbindelse med de eventuelle forhandlinger, der skal finde sted i delingsrådet, samt de overvejelser der i givet fald fører frem til, at delingsrådet fremsætter et mæglingforslag til samlet aftale.

AC skal samtidig foreslå, at bestemmelsen i § 8, stk. 3, om at aftaleudkastene som udgangspunkt er fortrolige, udgår af lovteksten. Opretholdelse af § 8, stk. 3 om fortrolighed vil kunne skabe mistillid til processen og samtidig gøre tillidsrepræsentanternes og faglige organisationers indsats for at rådgive og hjælpe medlemmer i denne afgørende fase vanskelig og i nogle tilfælde umulig. § 8, stk. 3 åbner ligeledes mulighed for, at en arbejdsgiver kan afskære en tillidsrepræsentant fra at drøfte væsentlige forhold, som han måtte få kendskab til, med sine medlemmer, hvilket også gør det svært at sikre medlemmernes interesser. Endelig finder AC det væsentligt, at processen ved udarbejdelse af aftaleudkast om deling kan drage nytte af den faktuelle viden og opmærksomhed, som ansatte, tillidsrepræsentanter, organisationer og offentligheden i øvrigt kan bidrage med.

AC skal endvidere foreslå, at der fastsættes regler, der sikrer, at den enkelte medarbejder kan se baggrunden for en truffen beslutning om ny placering, og at medarbejderen samtidig kan få en fyldestgørende begrundelse, hvis medarbejderens ønske om ny placering ikke bliver imødekommet.

AC finder det i øvrigt retssikkerhedsmæssigt stærkt betænkeligt, at dele af forvaltningsloven ved lovforslagets § 15 sættes ud af kraft i forbindelse med forhandlinger, aftaleindgåelse, vedtagelse af mæglingforslag og beslutninger i øvrigt, der vedrører procedure for fordelingen af bl.a. de ansatte. Dette så meget desto mere, som bemærkningerne med hensyn til personalets inddragelse alene har karakter af uforpligtende hensigtserklæringer, jf. ovenfor.

Alle parter har efter AC's opfattelse en klar interesse i, at de beslutninger, der træffes i forbindelse med fordelingen af bl.a. de ansatte, træffes på et så oplyst og veldokumenteret grundlag som overhovedet muligt. Forvaltningslovens regler om partshøring og begrundelse bidrager hertil og dermed til, at der ikke træffes usaglige beslutninger.

AC skal foreslå, at forslaget § 15 udgår.

1.4. Øvrige bemærkninger

Der er i lovforslaget indarbejdet en udvidet adgang for Indenrigs- og Sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler for udarbejdelse af aftaleudkast, fordeling af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte. Derudover kan ministeren med baggrund i bemyndigelsen eksempelvis fastlægge konkrete fordelingsnøgler, der angiver den forholdsmæssige fordeling mellem myndighederne. Bemyndigelsen omfatter aftaler, der indgås mellem myndigheder uden delingsrådets medvirken, og aftaler der indgås med delingsrådets medvirken. Indenfor rammerne af bemyndigelsen kan ministeren fastsætte reglerne "efter forhandling med Finansministeren".

AC finder det nødvendigt (også) i denne del af processen at sikre gennemsigtighed. Såfremt Indenrigs- og Sundhedsministeren finder det nødvendigt at fastlægge andre procedurer eller direkte ændre i en allerede fastlagt aftale mellem myndighederne (med eller uden delingsrådets medvirken) bør dette ikke ske, uden at de berørte parter inddrages

herunder medarbejderrepræsentanterne, når spørgsmålet drejer sig om fordelingen af ansatte. AC skal derfor foreslå, at lovforslaget revideres med henblik herpå.

2. Vedrørende forslag til lov om revision af den kommunale inddeling

Efter lovforslaget overgår tjenestemænd, der er ansat under de kommuner, der indgår i en sammenlægning til ansættelse under den nye kommune på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår. Endvidere fremgår det, at de pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for personalet under de kommuner, der indgår i en sammenlægning, som er ansat i henhold til overenskomst eller individuel aftale, og som i forbindelse med overførslen til den nye kommune ikke er omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

AC skal for så vidt angår disse bestemmelser i lovforslaget henviser til AC's bemærkninger i tilknytning til de tilsvarende bestemmelser i forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

For en orden skyld skal AC i forlængelse heraf gøre opmærksom på, at den nye kommune ikke vil kunne frasige sig hidtidige overenskomster og aftaler i henhold til virksomhedsoverdragelseslovens § 4 a på grund af identitet mellem overdrager og erhverver.

AC skal beklage, at der ikke i tilknytning til beskrivelsen af sammenlægningsudvalgets opgaver i § 19, herunder særligt i forhold til pkt. 3 vedrørende budgettet for 2007 og pkt. 7 vedrørende indretningen af kommunens administration, er bemærkninger om, at medarbejderne skal høres, inden beslutning træffes i sammenlægningsudvalget.

Af lovforslagets bemærkninger til § 19, pkt. 7 fremgår det, at sammenlægningsudvalget skal foranledige, at hver enkelt ansat i den kommune, der indgår i sammenlægningen, inden sammenlægningen modtager oplysninger om tjenestested fra og med 1. januar 2007. AC forudsætter, at de almindelige varslingsregler finder anvendelse i denne forbindelse.

Efter lovforslagets § 22 kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler, hvorefter beslutninger, der med virkning for 2006 eller senere træffes af kommunalbestyrelsen i kommuner, der indgår i en kommunesammenlægning, i forbindelse med eller efter vedtagelsen af budget 2006, om nyansættelse af personale kræver godkendelse af sammenlægningsudvalget. Af bemærkningerne til bestemmelsen tilkendes, at de kommunale parter i fornødent omfang vil blive inddraget i forbindelse med udarbejdelsen af disse regler. AC forudsætter, at der med de kommunale parter også henvises til de kommunale personaleorganisationer.

Endelig skal AC anbefale, at det genovervejes at betragte dokumenter til sammenlægningsudvalget fra kommuner, der indgår i sammenlægningen m.v. som interne i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen. AC finder, at hensynet til åbenhed og gennemskuélighed i processen for såvel borgere som ansatte må veje tungere end hensynet til en "smidig forberedelse af sammenlægningen".

Af lovforslagets § 39 fremgår, at §§ 37 og 38 tilsvarende gælder for tjenestemænd henholdsvis personale, der er ansat i henhold til overenskomst eller individuel aftale i kommunale fællesskaber mellem kommunalbestyrelserne i de kommuner, der indgår i en sammenlægning. AC skal foreslå, at lovforslaget på dette punkt udvides, således at det kommer til at omfatte samtlige ansatte, såvel i kommuner og amter som i fælleskommunale selskaber, uanset disses karakter. Herved undgår man, at fx fælleskommunale interessentskaber, der har opgaver for flere kommuner, der i fremtiden overføres til flere forskellige nye kommunale enheder, ikke er omfattet.

3. Vedrørende forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder

AC skal for så vidt angår lovforslagets bestemmelser om personalet (§§ 8 – 10) i det hele henviser til AC's bemærkninger til de tilsvarende bestemmelser i lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen samt forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

4. Vedrørende forslag til lov om regioner og nedlægges af amtskommuner, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab

AC skal for så vidt angår lovforslagets bestemmelser om Forberedelsesudvalgets opgaver, særligt adgangen til at træffe bestemmelse om indretning af regionens administration, herunder ansættelse og afskedigelse af personale hertil, henviser til AC's bemærkninger til lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen samt forslag til lov om revision af den kommunale inddeling. Også i forhold til dette lovforslag finder AC det naturligt, at medarbejderne høres og inddrages i processen, og at denne baseres på åbenhed og gennemsækelighed.

5. AC skal endvidere henviser til **vedlagte** høringssvar fra Gymnasieskolernes Lærerforening vedrørende lovforslaget om visse proceduremæssige spørgsmål set i sammenhæng med Undervisningsministeriets forslag til lov om ændring af lov om institutioner for uddannelse til studentereksamen m.v. samt til **vedlagte** høringssvar fra Danmarks Jurist- og Økonomforbund ligeledes til forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål og forslag til lov om regional statsforvaltning.

6. AC skal for så vidt angår forslag til sundhedsloven, lov om klage- og erstatningsadgang indenfor sundhedsvæsenet samt lov om forskellige love på sundhedsområdet henviser til høringssvar fra Den Almindelige Danske Lægeforening, Dansk Tandlægeforening, Tandlægenes Nye Landsforening, Dansk Farmaceutforening, Dansk Psykologforening og Dansk Kiropraktorforening.

7. For så vidt angår forslag til lov om kommunale borgerservicecentre skal AC henviser til **vedlagte** bilag med Bibliotekarforbundets bemærkninger.

8. AC har ikke bemærkninger til forslag til lov om regionernes finansiering, lov om evalueringsinstitut for kommuner mv. og lov om begunstigelser for en Kreditforening af Kommuner i Danmark.

9. Ved lovforslagene er der ikke afsat yderligere midler til at finansiere omkostningerne ved omlægningerne. Disse forudsættes af regeringen afholdt inden for de nuværende økonomiske rammer. AC skal understrege, at en succesfuld gennemførelse af reformen i vid udstrækning hænger sammen med, at de nødvendige midler afsættes hertil, således at omstillingsomkostningerne ikke skal finansieres indenfor de eksisterende kommunale, regionale og statslige budgetter. Der henvises herved til AC's LO's og FTF's henvendelse af 5. oktober 2004 til Statsministeren.

Med venlig hilsen

Sine Sunesen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotholmsgade 10-12
1216 København K

5. januar 2005
511-1

Høringsvar til Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen (procedurelov)

Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål indeholder de generelle regler for overførslen af aktiver og passiver, rettigheder og pligter samt ansatte i forbindelse med de opgaveflytninger, der sker som følge af kommunalreformen.

Gymnasieskolernes Lærerforening (GL) har følgende hovedbemærkninger til forslaget, som skal ses i sammenhæng med GL's bemærkninger til Undervisningsministeriets forslag til Lov om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen m.v. (institutionslov):

- Det bør fremgå klart af lovteksten, at de "statsligt selvejende institutioner" som sådan er at betragte som en del af den offentlige forvaltning. Denne afklaring er i flere henseender nødvendig for at undgå fortolkningstvivel om det juridiske grundlag.
- Såvel institutionslov som procedurelov bør give en garanti for, at ansættelses- og pensionsvilkår for overenskomstansatte og tjenestemænd ikke ændres ved overgangen til de statslige selvejende institutioner. Dette er ikke tilfældet i de foreliggende forslag.
- Procedureloven bør sikre, at medarbejderne reelt inddrages og høres i forbindelse med overførslen til anden myndighed. Dette er heller ikke tilfældet i foreliggende forslag.

Disse hovedpunkter uddybes og underbygges nedenfor.

Vedrørende - overførsel af ansatte, jf. lovforslagets bemærkninger s. 12

Det er generelt GL's opfattelse, at hverken ordlyden i forslaget til institutionslov eller procedurelov eller bemærkningerne til lovforslagene giver tilstrækkelig sikkerhed for, at overenskomstansatte overføres til de statslig selvejende institutioner med uændrede vilkår.

Lovudkastene indebærer generelt ikke en garanti for videreførelse af nuværende ansættelsesvilkår hos den ny arbejdsgiver.

GL finder det bemærkelsesværdigt, at det ikke i de fremsendte forslag samt Undervisningsministeriets forslag til institutionslov, klart udtales, at de med lovforslaget indførte "statsligt selvejende institutioner" som sådan er at betragte som en del af den offentlige forvaltning. I visse henseender er det, jf. nedenfor, en forudsætning for, at de foreslåede forhold vedrørende overgang af personale kan gennemføres, og der bør derfor ikke kunne rejses tvivl herom.

GL har naturligvis bemærket, at der i lovforslaget til ændringer i institutionsloven § 1, punkt 13, § 3, punkt 7 og § 11, punkt 29 fremsættes forslag om indsættelse af bestemmelser i de respektive love, i henhold til hvilken de statslige selvejende institutioner og de sammenlagte eller spaltede institutioner omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven. Da dette forhold i sig selv kan give anledning til tvivl om, hvorvidt institutionerne i øvrigt er at betragte som en del af den offentlige forvaltning, bør det fremgå direkte af loven, at det er tilfældet.

Desuden kan GL påpege, at det på nuværende tidspunkt generelt er uklart, hvorledes ansættelsesvilkårene vil blive påvirket som følge af sammenlægningen af forskellige typer af gymnasiale institutioner.

Inddragelse af medarbejderne

I de almindelige bemærkninger til lovforslag om procedurelov anvendes i afsnittet om inddragelse af medarbejderne i de forestående forhandlinger (s. 18) udtryk som "det vil være naturligt" og "Inddragelsen forudsættes at .....". Da der jo eksisterer kollektive aftaler vedrørende samarbejde og information og høring for så vidt angår sidstnævnte også i form af lovregler i bl.a. virksomhedsoverdragelsesloven, bør der ikke med bløde formuleringer skabes tvivl om, at sådanne aftaler og lovregler skal overholdes i forbindelse med den forestående omfordeling af personale mellem diverse institutioner, og at det er myndighedernes ansvar at disse aftaler og love overholdes.

Delingsrådene

Delingsrådenes afgørelser bør være omfattet af forvaltningslovens procedureregler, herunder om partshøring.

Vedrørende - overenskomstansatte m.v., jf. lovforslagets bemærkninger s. 13

Den manglende sikkerhed for uændrede vilkår for de overenskomstansatte kommer til udtryk ved, at der på flere punkter ikke er taget stilling til eller præciseret en løsning på en række problemstillinger, der vil opstå som følge af overførslen af ansatte.

Ansættelsesområde

Et af problemerne er, at der formentlig vil ske en sådan ændring af de ansattes ansættelsesområde, at de individuelle og overenskomstmæssige rettigheder i forhold til omplacering i forbindelse med afskedigelse på grund af arbejdsmangel vil kunne tilsidesættes.

Som eksempel kan nævnes, at der kan ske indgreb i en overenskomstmæssig rettighed, jf. § 17 i den mellem Gymnasieskolernes Lærerforening og Amtsrådsforeningen aftalte overenskomst 2002.

Statslige aftaler på de/områder

Herudover henstår også en afklaring af, hvorledes de ansatte vil blive omfattet af de statslige aftaler på en lang række delområder (omsorgsdage, ferie mv.), således at individuelle rettigheder bevares.

Centrale og kollektive aftaler

Der er endvidere behov for en præcisering af, at virksomhedsoverdragelsesloven sikrer den ansatte individuelle rettigheder i henhold til centrale og kollektive aftaler.

Mht. lokale kollektive aftaler gælder det fx forhåndsftaler, der stiller en bestemt løn i udsigt, når bestemte forudsætninger er opfyldt, fx en bestemt uddannelse eller en bestemt funktion.

Kollektivarbejdsretlige regler

Med en bestående usikkerhed om, hvorvidt de statslig selvejende institutioner som ovenfor beskrevet af staten betragtes som en del af den statslige forvaltning og dermed om de ansatte som udgangspunkt fra overførselstidspunktet vil være omfattet af den mellem Gymnasieskolernes Lærerforening og Staten indgåede overenskomst vedrørende statslige og private gymnasieskoler, og uden klar positiv tilkendegivelse herom, hersker der tillige usikkerhed om, hvorvidt de kollektivarbejdsretlige regler overholdes ved de i loven beskrevne procedurer.

Ministeriernes opmærksomhed henledes på den af Arbejdsretten den 23. juni 2004 afsagte kendelse om overenskomsters udelelighed også i overdragelsessituationer.

De statslige selvejende institutioners overenskomstmæssige forpligtelser

De fremsatte lovforslag skaber også uklarhed om de overenskomstmæssige forpligtelser for de statslige selvejende institutioner.

Som eksempel kan nævnes, at det i § 1, punkt 19 i forslag til institutionslov ikke anføres udtrykkeligt, at tilskud til de statslige selvejende institutioners virksomhed er betinget af, at der, som for de private gymnasieskoler vedkommende, sker opfyldelse af de af finansministeren aftalte eller fastsatte bestemmelser vedrørende rektorers og læreres løn- og ansættelsesvilkår, herunder disses pensionsforhold.

Der er indres om, at spørgsmålet om den fremtidige overenskomstdækning af de statslige selvejende institutioner aktuelt drøftes mellem Gymnasieskolernes Lærerforening og Finansministeriet i de løbende overenskomstforhandlinger vedrørende fornyelse af overenskomster med virkning fra 1. april 2005. Det er derfor også af hensyn til disse

forhandlinger nødvendigt, at der i det fremtidige lovgrundlag for de statslige selvejende institutioner skabes klarhed over Undervisningsministeriets og Finansministeriets overvejelser om de fremtidige aftalerelationer angående de ansattes løn- og ansættelsesvilkår.

Vedrørende - tjenestemænd og tjenestemandspensioner, jf. lovforslagets bemærkninger side 14-16

Den manglende sikkerhed for uændrede vilkår kommer for tjenestemændenes vedkommende ligeledes til udtryk ved, at der ikke er taget stilling til eller er præciseret en løsning på en række problemstillinger.

Det er GL's opfattelse, at der decideret sker tilsidesættelse af de ansatte tjenestemænds rettigheder i henhold til tjenstemandsloven med det i lovforslaget og bemærkningerne anførte, jf. eksemplerne nedenfor.

Ansættelsesområde

Det må antages at være i strid med de i lovforslagene omfattede tjenestemænds rettigheder, når det i bemærkningerne til lovforslaget anføres, at disse tjenestemænd overgår til ansættelse hos den pågældende selvejende institution uden rettigheder i henhold til reglerne om stillingsnedlæggelse.

Den eneste mulighed, der er for at pålægge tjenestemænd at overgå til ansættelse hos den pågældende selvejende institution, vil være, at den selvejende institution udtrykkeligt ved loven om etablering af sådanne inddrages som en del af den statslige forvaltning. I den juridiske litteratur om virksomhedsoverdragelsesloven anføres det, at tjenestemænd har så specielle ansættelsesvilkår, at de som udgangspunkt er uoverdragelige i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse til en privat arbejdsgiver

Hvis der ikke som ovenfor beskrevet sker en sådan præcisering af institutionsloven, vil det alene være muligt for staten at pålægge tjenestemændene at arbejde i disse statslig selvejende institutioner ved etablering af en udlånsordning i overensstemmelse med den praksis, der i øvrigt hidtil er anvendt af såvel staten og kommuner ved privatisering af virksomheder.

Institutionslovens kompetenceregulering i § 14

Hvad angår § 14 i forslag til institutionslov skal det bemærkes, at reglen forudsætter, at de statslige selvejende institutioner er en del af den offentlige forvaltning. Reglen forudsætter i øvrigt, at der direkte lovgives om de hidtidige tjenestemænds overgang til de selvejende institutioner i overensstemmelse med de rettigheder disse som tjenestemænd kan håndhæve, jf. i øvrigt nedenfor.

I stedet for på ny at (forsøge at) foretage overførsel af ansættelsesforholdene vil der kunne skabes klarhed ved at fastholde gruppen som ansat i staten, jf. den model, som i sin tid blev anvendt, for så vidt angår overførsel af folkeskoleområdet fra staten til kommunen, i hvilken forbindelse, der for så vidt angår de statslig ansatte lærere, blev etableret en såkaldt lukket gruppe.

I forslaget til lov om visse proceduremæssige spørgsmål er der heller ikke taget højde for, at der allerede på nuværende tidspunkt foreligger en retligt vanskeligt håndterbar situation mht. rektorer og andre tjenestemandsansatte gymnasielærere i lønramme 34 og lønramme 36.

Ministeriet opfordres til at sikre, at der ikke skabes yderligere vanskeligheder i relation til klarlæggelse af rettigheder og forpligtelser for dette personale.

Rektorer

Rektorer er i dag ansat som statstjenestemænd i lønramme 37-38, og GL's bemærkninger vedrørende tjenestemænd gælder således også rektorerne.

Ved § 1, punkt 42; § 42 i forslag til institutionslov, foreslås de nugældende regler i gymnasielovens §§ 25, 26 og 26 a ophævet.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at dette skyldes, at nyansatte ledere efter gymnasieskolernes overgang til selveje vil blive ansat på overenskomstvilkår.

GL skal hertil bemærke, at GL finder, at rektorerne også i fremtiden bør ansættes som statstjenestemænd.

Dertil kommer, at det som ovenfor bemærket er uklart, hvilken holdning Undervisningsministeriet og Finansministeriet har til, hvorledes de statslig selvejende institutioner vil blive overenskomstdækket og Gymnasieskolernes Lærerforening kan af den grund ikke tiltræde det fremsatte lovforslag på dette punkt.

Det fremsatte forslag til institutionslov (§ 14) tilgodeser i øvrigt ikke klargøring af de retlige usikkerheder, særligt i relation til rettigheder og forpligtelser i tilfælde af omplacering og stillingsnedlæggelse, der er affødt af den hidtidige ordning, hvorefter rektorer for offentlige gymnasieskoler har været ansat som tjenestemænd i henhold til lov om tjenestemænd, men på en sådan måde, at de har stået under amtskommunernes instruktionsbeføjelse.

Gymnasieskolernes Lærerforening er af den opfattelse, at der i de fremsatte lovforslag må bringes klarhed over de pågældende ledes forhold, sådan at der fremtidigt undgås usikkerhed.

Tjenestemænd i Københavns Kommune

Tjenestemænd i Københavns Kommune omfattes i dag af kommunens tjenestemandsvedtægter og pensionsvedtægter. I tilknytning hertil er indgået en række aftaler vedrørende tjenestemænd.

Opmærksomheden henledes på, at der også for de københavnske tjenestemænds ansættelsesområde bør sikres at de hidtidige ansættelsesvilkår, der følger af kollektiv aftaler, som en individuel ret, indtil aftalen opsiges eller andet aftales.

Det er også vigtigt at være opmærksom på, at de kommunale tjenestemænd ved overgang til staten og indplacering i de lønsystemer, der gælder for den sikres mod lønnedgang og forringelser i pensionen.

Med venlig hilsen

Gorm Leschly / Helge Mørch Jensen

Indenrigs- og Sundhedsministeren
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Høringssvar til Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med strukturreformen, og Forslag til lov om regional statsforvaltning.

Indenrigs- og Sundhedsministeren har den 1. december 2004 december offentliggjort en række lovforslag til udmøntning af strukturreformen.

DJØF har et meget stort antal medlemmer i amter, kommuner og i staten, der bliver berørt af lovforslagene. Vi finder derfor anledning til at kommentere de lovforslag, der har personalejuridiske konsekvenser, idet vi tillige henholder os til høringssvar fra AC og KTO.

Indledningsvis er det vigtigt at pointere, at DJØF finder det fornuftigt løbende at overveje den offentlige sektors struktur, og at medlemsskaren ser reformen som en spændende udfordring. Det er imidlertid samtidig åbenbart, at der kan blive tale om et omlægningsprojekt af hidtil usete dimensioner, som, hvis det skal lykkes, stiller krav til omfang af og indhold i implementeringsfasen.

I den sammenhæng er det problematisk, at DJØF ikke for alles vedkommende kan genfinde de gode personalepolitiske intentioner, der er annonceret i forbindelse med strukturreformen i lovforslagene. Forslaget giver således ikke alle berørte medarbejdere og chefer den tryghed og retssikkerhed, der er en helt afgørende forudsætning for, at medarbejdere og chefer på alle niveauer aktivt og engageret bevarer overskuddet til at hjælpe strukturreformen godt fra start.

Den enkelte medarbejder eller chef skal kunne regne med, at han eller hun reelt har et job i den nye struktur, som man har mulighed for at varetage uden at rykke familien op med rode, og at reformen ikke betyder forringelser i løn- og ansættelsesvilkårene. – Det kan man ikke regne med ved at læse lovforslaget.

Efter DJØFs opfattelse er ansættelsestrygheden hos medarbejderne og cheferne en nødvendig forudsætning for, at det, der er i fokus i lovforslaget, nemlig den gode borgerbetjening, kan realiseres.

Ref. /-

07.01.2005

Danmarks Jurist- og
Økonomforbund
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K

Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

40-100

200401082/26

- 1 JAN 2005

01080/5

Forslag til lov om visse proceduremæssige spørgsmål i forbindelse med strukturreformen.

Ansættelsesgaranti

DJØF finder det positivt, at man ud af lovforslaget kan læse, at alle har et job pr. 1. januar 2007. Denne ansættelsestryghed vil have stor betydning for motivationen hos de berørte medarbejdere.

Lovforslaget kommer imidlertid ikke umiddelbart til at gælde ved sammenlægning af kommuner eller ved opgaveflytninger mellem statslige myndigheder med mindre Indenrigs- og Sundhedsministeren beslutter det jf. lovforslagets § 1, stk. 3. Det medfører, at man i disse situationer ikke kan genfinde de gode personalepolitiske intentioner, der er annonceret i forbindelse med strukturreformen.

Af den fælles vejledning, der er udarbejdet mellem Personalestyrelsen og CFU, kan man læse følgende:

"Alle medarbejdere følger som udgangspunkt med opgaverne over i den nye struktur. Der er lagt vægt på at understrege, at der er behov for alle medarbejdere og deres kompetencer til fortsat at løse opgaverne. Det betyder, at alle har et job pr. 1. januar 2007. Der er ingen, der falder ned mellem to stole. Målet er, at alle medarbejdere tilbydes gode udviklende arbejdspladser og med samme jobsikkerhed som i dag."

Enhver medarbejder og chef skal kunne regne med, at han eller hun reelt har et job i den nye struktur. Det kan man ikke læse ud af de relevante lovforslag i forbindelse med sammenlægning af kommuner eller ved opgaveflytninger mellem statslige myndigheder.

DJØF **opfordrer** derfor til, at man generelt lever op til ansættelsesgarantien og ikke forskelsbehandler alt efter hvilken del af strukturreformen, der er tale om. Som statsministeren sagde i sin åbningstale til Folketinget den 5. oktober 2004:

"Reformen påvirker mange tusinde medarbejdere. Til alle jer vil jeg gerne understrege og gentage: Alle medarbejdere følger med opgaverne over i den nye struktur. Vi har brug for jeres kompetencer og motivation for at løse de mange vigtige opgaver. Regeringen lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte."

DJØF har noteret, at lovforslagets § 5 lægger visse geografiske begrænsninger på hvor jobbene flyttes hen, når der sker overførsel til flere myndigheder på samme forvaltningsniveau. Dette er et positivt signal, som kan være med til at mindske usikkerheden hos de berørte medarbejdere, der er omfattet af bestemmelsen.

Da det langt fra er alle, der er omfattet af bestemmelsen, savner vi generelt en stillingtagen til den geografiske forflyttelsespligt både for tjenestemænd og for overenskomstansatte. Herunder en stillingtagen til hvorledes man vil forholde sig, hvis en ansat efterfølgende får rettens ord for, at en given forflyttelse lå ud over det, den ansatte var forpligtet til at tåle. Vi vil derfor **opfordre** ministeriet til at redegøre for, om regeringens ansættelsesgaranti medfører, at den pågældende tilbydes et nyt job, som ligger inden for tålegrænsen, eller om man på anden vis kompenserer den pågældende?

En præcisering af den geografiske forflyttelsespligt er afgørende for, at regeringens ansættelsesgaranti ikke bare bliver en tom skal. Sådan vil det blive opfattet, hvis det job man tilbydes efter reformen, er placeret så langt væk, at man reelt ikke har mulighed for at varetage jobbet. Denne risiko, mener vi, er særdeles aktuel, når man f.eks. taler om en flytning af jobbet fra Århus til Ringkøbing eller fra Odense til Åbenrå, som det er tilfældet for ansatte ved statsamterne.

I tilfælde, hvor væsentlige flytninger af arbejdsstedet ikke måtte kunne undgås, **opfordrer DJØF** til, at de ansatte i hvert fald tilbydes kompensation for øgede transportomkostninger samt mulighed for hjemmearbejdspladser.

Forvaltningslov

DJØF har med undren konstateret, at man lægger op til at sætte væsentlige dele af forvaltningsloven ud af kraft i forbindelse med overflytning af personale. Forvaltningslovens regler om partshøring, aktindsigt og begrundelse skal hverken finde anvendelse ved indgåelse af aftaler mellem afgivende og modtagende myndigheder om overflytning af personale eller ved delingsrådenes afgørelser i uenighedstilfælde. Det indebærer en problematisk indskrænkning af de ansattes retssikkerhed.

Det er et grundlæggende princip i dansk forvaltningspraksis, at den berørte part har ret til at blive hørt og få aktindsigt, inden offentlige myndigheder træffer afgørelser, ligesom man efterfølgende har krav på en begrundelse. Dette princip er med til at sikre, at en sag er tilstrækkelig oplyst, inden den offentlige myndighed træffer en afgørelse, og kravet om begrundelse bidrager til, at der ikke træffes usaglige afgørelser.

Når den berørte part, medarbejderen, ikke høres, har han/hun ikke ret til at supplere med sine faktuelle og personlige oplysninger herunder ønsker til fremtidig placering, der også bør være en del af beslutningsgrundlaget. Dermed er der risiko for, at der bliver truffet afgørelser på et ufuldstændigt grundlag. Når de berørte medarbejdere endvidere ikke har krav på aktindsigt eller på at få en begrundelse, er der en risiko for, at der indgår usaglige hensyn i beslutningen.

DJØF finder på ingen måde, at hensynet til den ansattes retssikkerhed varetages tilstrækkeligt ud fra de bemærkninger til lovforslaget, hvoraf fremgår, at man finder det naturligt, at den afgivende myndighed på et passende tidspunkt giver de ansatte mulighed for at fremkomme med ønsker. Dels er der ikke tale om en egentlig ret, dels er den enkelte sat ud af processen, når først ønskerne er afgivet. Generelle drøftelser i samarbejdsudvalg og MED-udvalg kan heller ikke på nogen måde træde i stedet for en individuel ret til høring, aktindsigt og begrundelse.

DJØF er således på ingen måde enig i bemærkningen til lovforslaget om at *"Hensynet til de ansatte, der overføres efter loven, vil således blive tilgodeset på anden måde end ved forvaltningslovens regler"*. DJØF mener tværtimod, at den foreslåede proces giver anledning til væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Hvis regeringens hensigt reelt er at give den ansatte en retsstilling, der svarer til den, der ville følge af forvaltningsloven, hvorfor så ikke lade forvaltningsloven gælde?

Herudover giver en lukket proces grobund for myter og rygtedannelse, der i sig selv kan underminere strukturreformens succes.

Den lukkede proces står også i stor kontrast til de principper om medarbejderinddragelse, som fremgår af den vejledning, der er udarbejdet mellem Personalestyrelsen og CFU, hvor man bl.a. kan læse følgende:

"Overflytningen af opgaver og medarbejdere skal foregå åbent og gennemsigtigt, og der skal skabes tryghed for de berørte medarbejdere."

DJØF **opfordrer** derfor på det kraftigste til, at lovforslagets § 15 udgår for så vidt angår personaleflytninger.

Løn- og ansættelsesvilkår

Derudover lægger lovforslaget op til, at der kan ske klare forringelser af de ansattes løn- og øvrige ansættelsesvilkår i det omfang, der sker flytninger mellem det statslige og det (amts)kommunale ansættelsesområde. Et skift fra et amt til en kommune giver ikke anledning til de samme problemstillinger, da ansættelsesvilkårene i disse situationer i langt højere grad er identiske. DJØF vil nedenfor kommentere lovforslagets betydning for henholdsvis de overenskomstansatte og tjenestemændene i de tilfælde, hvor der bliver tale om skift mellem staten og amter/kommuner.

Særligt vedrørende overenskomstansatte

I lovforslagets § 6 er der indsat en bestemmelse om, at pligter og rettigheder, der følger af lov om lønmodtagernes retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, finder tilsvarende anvendelse for de ansatte i henhold til overenskomst eller individuel aftale, der i forbindelse med overførslen ikke er omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Det følger af virksomhedsoverdragelseslovens system, at den nye arbejdsgiver ved udløbet af den overenskomst, de overførte medarbejdere og chefer var omfattet af, kan varsle de pågældende over på erhververens overenskomst.

Hvis en amtslig medarbejder, der hidtil har været ansat under det amtskommunale regelsæt, bliver omfattet af den statslige overenskomst vil dette på flere punkter betyde en forringelse i forhold til de nuværende ansættelsesvilkår.

Det vil for eksempel kunne betyde lønnedgang, tab af pensionsindbetaling (for eksempel af rådighedstillæg), nedsat antal omsorgsdage, forringede vilkår ved indgåelse af retræteaftaler m.v.

DJØF skal derfor opfordre til, at det i loven præciseres, at medarbejdere og chefer ved overgang til erhververens overenskomst og indplacering i de tilhørende lønsystemer sikres mod forringelser af løn- og ansættelsesvilkår som følge af overgangen. DJØF opfordrer endvidere til, at det direkte anføres i bemærkningerne, at de modtagende myndigheder opfordres til i god tid at indgå aftaler med de berørte organisationer, således at individuelle rettigheder, eksempelvis retten til omsorgsdage, overførsel af anciennitet, overførsel af afspadsning m.v., sikres.

Særligt vedrørende tjenestemænd

DJØF hæfter sig ved, at man med lovforslaget f.eks. forpligter tjenestemænd til at lade sig overflytte fra et amt til at gøre tjeneste i staten.

Hvis Folketinget vedtager lovforslaget uændret på dette punkt, vil det indebære en klar forringelse af tjenestemændenes retsstilling og et brud med hidtidig praksis, hvorefter man ikke har ment at kunne forpligte en tjenestemand til f.eks. at skifte fra det statslige til det (amts)kommunale regelsæt eller vice versa.

Da Folketinget i 1998 vedtog fødevareloven (lov nr. 471 af 1. juli 1998) fik de kommunale tjenestemænd, som hidtil havde været ansat ved de kommunale levnedsmiddelenheder, hvis opgaver blev overført til staten, valget mellem at opretholde den kommunale ansættelse og de herfor gældende vilkår, eller inden for de første 5 år at overgå til ansættelse som statstjenestemand.

Ved dannelsen af Hovedstadens Sygehusfællesskab i 1995 hed det bl.a. i bemærkningerne til loven, at tjenestemænd ved dannelsen af HS overgik til et andet offentligretligt retssubjekt med fortsat udførelse af deres hidtidige opgaver og i øvrigt uden nogen andre ændringer i deres ansættelsesområde, ansættelsesvilkår, optjening af pension, disciplinærregler og lønudvikling end de ændringer, som de i øvrigt måtte have tålt ved fortsat ansættelse i staten, Københavns eller Frederiksberg Kommuner.

Princippet om at tjenestemænd gives valgfrihed, når der sker opgaveoverførsler mellem på den ene side staten og på den anden side amter og kommuner er ingen nyskabelse. Således har Finansministeriet ved Lønnings- og Pensionsdepartementet i 1978 i et brev til Arbejdsministeriet beskrevet retsstillingen på følgende vis:

"For tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken er en række rettigheder og forpligtelser fastsat i tjenestemandsløvgivningen, og en erhverver vil ikke begrebsmæssigt kunne indtræde i sådanne lovbestemte rettigheder og forpligtelser. I den lovgivning, der har ligget til grund for de senere års udlægninger af opgaver til (amts)kommunalt regi, er der etableret valgmulighed for de berørte tjenestemænd mellem bevarelse af deres status som statstjenestemænd og overgang til ansættelse efter (amts)kommunale regler med uændrede løn- og pensionsvilkår. De pågældende er således sikret mulighed for opretholdelse af deres lovbestemte rettigheder og forpligtelser. Denne model har sin oprindelse i politiets overgang fra kommunalt til statsligt regi i 1938 og er således anvendt i forbindelse med såvel centralisering som decentralisering."

DJØF er helt enig i Lønnings- og Pensionsdepartementets beskrivelse af retsstillingen, og denne praksis har, som det fremgår, været fulgt ved opgaveoverførsler mellem staten på den ene side og amter og kommuner på den anden side tilbage fra politiets overgang fra kommunalt til statsligt regi i 1938 frem til vedtagelsen af fødevareloven i 1998.

Ved overgang fra for eksempel amtskommunal til primærkommunal ansættelse (som ved dannelsen af Bornholms Regionskommune) er der ikke samme behov for at sikre tjenestemændene imod forringelser i ansættelsesgrundlaget, da de amtskommunale og primærkommunale tjenestemandregulativer og -aftaler stort set er ens, ligesom der ikke – som ved overgang til staten – er tale om væsentlige forskelle i aflønningen. Dannelsen af Bornholms Regionskommune er altså ikke et eksempel på et brud med praksis om at tjenestemænd tilbydes valgfrihed, men et eksempel på en ordning, hvor valgfrihed ikke var nødvendig.

For de amtskommunale og kommunale tjenestemænd omfattet af nærværende lovforslag kan der derimod ved overførsel til statslig ansættelse blive tale om forringet pensionsoptjening, sammenlignet med hvad tjenestemænd ansat i henholdsvis amter og kommuner alt andet lige kunne have forventet ved fortsat ansættelse i et amt eller i en kommune. Dette skyldes, at lønnen på de enkelte løntrin er højere i amter og kommuner end i staten. For eksempel er lønramme 37 i staten på nuværende tidspunkt årligt ca. 3.750 kr. lavere end det tilsvarende løntrin 50 i kommuner og amter. Der er endvidere for chefer forskel i reglerne om supplerende pension af tillæg.

I amter og kommuner er det den altovervejende hovedregel at tillæg er pensionsgivende, medens der ikke er en tilsvarende generel pensionsret i staten. Der må også forventes at blive tale om en relativt mindre lønfremgang, end man som kommunal eller amtskommunal tjenestemand kunne forvente. I den forbindelse henvises der til, at der er forskelle i reguleringsprocenten for henholdsvis amter og kommuner og for staten, hvilket i de senere år har givet ansatte i amter og kommuner relativt højere generelle lønstigninger end de statsansatte.

Der er ligeledes væsentlige forskelle mellem de kollektive aftaler om for eksempel seniorordninger og åremålsaftaler på det statslige område sammenlignet med regelsættene gældende for amter og kommuner. Ud over at det praktisk talt er umuligt for den enkelte tjenestemand at få overblik over sin retsstilling ifølge lovforslaget, så vil der, som det fremgår af ovenstående, utvivlsomt være tale om forringelser i hvert fald for langt hovedparten af de tjenestemændene i amter og kommuner.

DJØF skal derfor **opfordre** til, at der i lovforslaget sikres medarbejderne en valgfrihed svarende til den, som for eksempel blev tilbudt de kommunale tjenestemænd, jf. § 80 i fødevarereloven. En sådan ordning, der betyder, at den enkelte tjenestemand i videst muligt omfang har mulighed for at sikre sine eksisterende ansættelsesvilkår, vil efter DJØFs opfattelse være den eneste fornuftige løsning, og alt andet vil være i strid med en mangeårig praksis.

DJØF er opmærksom på, at en valgfrihedsmodel kan give problemer i relation til amtsansatte tjenestemænd, da amterne jo nedlægges. Er der politisk vilje til det, kan der findes en teknisk løsning på denne problemstilling.

I lovforslaget er der lagt op til, at der kan ske en betydelig udvidelse af medarbejdernes ansættelsesområder. For tjenestemændene er ansættelsesområdet "det samme som for andre tjenestemænd, der ansættes hos denne ansættelsesmyndighed", som det udtrykkes i bemærkningerne. Selvom ansættelsesområdet ikke er yderligere specificeret, vil det ubestrideligt i visse tilfælde betyde en meget markant udvidelse i forhold til de amtskommunale tjenestemænds nuværende ansættelsesområder. – Det siger sig selv, at der er meget stor forskel på at have for eksempel Århus Amt som ansættelsesområde og at have Miljøministeriet med tilhørende institutioner som ansættelsesområde.

Efter de gældende tjenestemandregulativer og vedtægter ville tjenestemænd ansat i amter og kommuner i denne situation kunne kræve sig afskediget med rådighedsløn.

Man kan måske forstå lovforslagets bemærkninger om, at en tjenestemand ikke har pligt til at tåle ændringer af "særlig indgribende karakter over for den enkelte" som et forsøg på at reducere skadevirkningerne af den voldsomme udvidelse af tjenestemændenes forpligtelser til at tåle ændringer. Det er imidlertid en alt for upræcis formulering. Navnlige sammenholdt med bemærkningsteksten, hvoraf

fremgår, at *"Stor afstand mellem det hidtidige og det nye tjenestested udelukker således ikke i sig selv pligten til at overtage den nye stilling."*

DJØF vil ikke hævde, at der i forbindelse med strukturreformen ikke må ske nogle geografiske udvidelser af ansættelsesområderne for de tjenestemænd, der overgår til statslig ansættelse, men DJØF er overbevist om, at Folketinget med strukturreformen ikke har intentioner om at flytte embedsmænd og deres familier fra den ene ende af landet til den anden. DJØF skal derfor opfordre til, at disse intentioner klart fremgår af lovforslagets bemærkninger. Herefter kan intentionerne udmøntes i aftaler om en opdeling af ansættelsesområdet, sådan som der også gives mulighed for i aftalen mellem Finansministeriet og blandt andre AC om ansættelsesområder for varigt ansatte tjenestemænd og tjenestemænd ansat på prøve i staten m.v. Herved opnår den enkelte tjenestemand større klarhed over omfanget af sin geografiske forflyttelsespligt.

I tilfælde, hvor flytninger af arbejdsstedet trods ovenstående ikke måtte kunne undgås, opfordrer DJØF til, at de ansatte i hvert fald tilbydes kompensation for øgede transportomkostninger.

Særligt vedrørende Forslag til lov om regional statsforvaltning

Det bemærkes, at den bemyndigelse, som tillægges Indenrigs- og Sundhedsministeren i forslagets § 5, er meget bred. Det betyder reelt, at det berørte personale ikke ved, hvornår ændringerne sættes i kraft. Dette er betænkeligt, da der inden for dette område kan ske væsentlige ændringer af arbejdsstedet. DJØF **opfordrer** derfor til, at der tidligst muligt udmeldes en endelig tidsplan.

I øvrigt henviser vi til de synspunkter, vi har fremført i åbent brev til Indenrigs- og Sundhedsministeren dateret den 20. december 2004. Kopi af brevet vedlægges.

***

Ligeværdighed, proces, kompetenceudvikling og ansættelsestryghed.

I de offentliggjorte lovforslag er der ikke fastsat en procedure for den endelige fordeling af personalet ved de nye tjenestesteder. DJØF **opfordrer** til, at der etableres en procedure der sikrer, at de enkeltes ønsker tillægges stor vægt, og at stillingerne besættes i en åben og ligeværdig proces, hvor alle får mulighed for at søge på de stillinger, de har interesse for og er kvalificeret til. Det gælder både for ansatte i amter, regioner, kommuner og staten.

Reformen vil tillige øge behovet for kompetenceudvikling og efteruddannelse, da mange vil opleve store ændringer i jobindholdet. DJØF efterlyser derfor, at der afsættes ekstra midler til dette formål.

En ordentlig behandling af medarbejderne og cheferne, der jo skal bære hele reformen igennem, er den helt afgørende forudsætning for, at strukturreformen som helhed kan blive en succes. DJØF **opfordrer** derfor til, at Folketinget tager de mange berørte medarbejdere og chefer alvorligt som aktive medspillere ved at give dem den fornødne ansættelsestryghed og retssikkerhed.

Med venlig hilsen

Finn Borch Andersen

Forbundsformand